

# KU ŠTÝLU PRÁCE VELITEĽOV ÚTVAROV

Poriadok vnútornej služby ozbrojených síl ČSSR v článku 44 zdôrazňuje, že „Veliteľ (náčelník) je hlavným organizátorom bojovej prípravy, výcviku a výchovy svojich podriadených. K plneniu náročných úloh, k dosiahnutiu pružného, centralizovaného, jednotného a pevného velenia má nedeliteľnú veliteľskú právomoc...“ Týmto je jednoznačne určené miesto veliteľa v armádnom organizme, ako ústrednej a rozhodujúcej osoby vo všetkých oblastiach činnosti vojsk. Vychádzajúc z toho ustanovenia — článkom 62 až 64 PVS — je konkretizovaná zodpovednosť a stanovené funkčné povinnosti veliteľa pluku.

Obecný rozbor funkčných povinností veliteľa pluku ukazuje, že tieto sa môžu rozdeliť do dvoch zásadných celkov. Prvý celok tvoria tie povinnosti, ktoré musí veliteľ pluku vykonávať a plniť **osobne** a druhý — sú tie úlohy, ktorých plnenie **riadi**.

Činnosť veliteľa pluku preto musí byť usporiadaná tak, aby jeho podiel osobnej a riadiacej práce smerom k podriadeným a štábu boli v súlade s povinnosťami stanovenými v PVS.

Základným východiskom k správnej organizácii práce veliteľa pluku je ujasnenie si svojich funkčných povinností, ktoré sú uvedené v článku 62—64 PVS.

To znamená, že si ujasní, čo musí osobne vykonávať, čo musí riadiť (rôznymi formami a u rôznych stupňov velenia) a čo musí znáť o ľuďoch a živote útvaru.

Takéto ujasnenie si a usporiadanie svojich povinností ovplyvní všetky prvky štýlu práce veliteľa pluku. Vytvorenie správ-

neho štýlu práce má potom podstatný vplyv na organizovanosť, režim života nelen štábu pluku a podriadených veliteľov, ale i na celkové výsledky plnenia úloh v pluku.

Veliteľ pluku, aby správne plnil svoje povinnosti musí podľa môjho názoru:

- plánovať osobnú prácu;
- riadiť prácu zástupcov a náčelníkov druhov vojsk;
- riadiť a ovplyvňovať stav bojovej a politickej prípravy;
- ovplyvňovať organizovanosť a disciplínu;
- spolupracovať so stranickou, zväzovou organizáciou útvaru a s územnými stranickými a štátnymi orgánmi;
- riadiť kádrovú prácu;
- ovplyvňovať materiálne otázky života vojsk pluku.

. . .

**Každý veliteľ pluku si musí uvedomiť, že štýl jeho osobnej práce má podstatný vplyv na systém práce a na organizovanosť v celom pluku.** Preto musí veľmi pozorne a tvorčím spôsobom pristúpiť k osobnému plánovaniu vlastnej práce.

Základom pre činnosť veliteľa pluku musí byť **osobný plán**.

V činnosti veliteľa pluku sú úlohy, ktoré musí plniť denne, niektoré aspoň jedenkrát za týždeň, iné jedenkrát za 14 dní, raz v mesiaci a niektoré za 2—3 mesiace. To znamená, že tieto úlohy sa pravidelne opakujú. Okrem takýchto úloh sú ešte iné,

ktoré veliteľ pluku plní v súlade s plánom BPP, alebo v dôsledku iných momentálne vzniklých problémov a neplánovaných úloh.

K vytvoreniu dobre premysleného a pri tom pružného osobného plánu je treba si ujasniť čo, kedy, kde a ako často robiť.

Skúsenosti ukazujú, že veliteľ pluku musí **každý deň** prehliadnuť stanovište dozorného pluku jak po príchode, tak i pri odchode z kasáren. Zistiť problémy, ktoré vznikli u útvaru a zabezpečiť ich vyriešenie. Neskúsení velitelia plukov sa práve často tejto dennej povinnosti vyhnú, alebo ju podceňujú. Pri čom pravidelná a denná osobná prítomnosť veliteľa pluku u dozorného pluku a určenie úloh priamo na mieste zvyšuje úroveň výkonu dozornej služby a ovplyvňuje organizovanosť života.

Každý deň veliteľ pluku v presne stanovenom čase prehliadne došlú poštu a prijme potrebné závery. Presnosť v tejto otázke ufaľčuje prácu celého štábu a urýchľuje prenikanie úloh k podriadeným. V dobe neprítomnosti veliteľa pluku túto činnosť musí vykonať v tom istom čase určený zástupca.

Denne v presne stanovenej dobe prijíma denné hlásenie. I táto činnosť sa u niektorých veliteľov veľmi podceňuje, čo má často negatívny vplyv na rad otázok a na spokojnosť ľudí. S využitím denného hlásenia veliteľ pluku včas rieši mnohokrát dôležité problémy, plní svoju povinnosť — znať potreby podriadených, ide príkladom v náročnosti a otcovskej starostlivosti o ľudí a ukazuje podriadeným ako plniť povinnosti v prapore a rote. Zanedbanie presného a správneho prijímania denného hlásenia na stupni pluk, má za následok i nepozornosť tejto časti denného poriadku u roty čo sa už priamo odrazí v organizovanosti a disciplíne jednotlivcov v rotách. Za neprítomnosti veliteľa pluku musí túto činnosť v stejnej dobe vykonať určený zástupca.

Podľa môjho názoru je veľmi prospešné, keď sa veliteľ pred ukončením pracovného dňa vždy stretne s náčelníkom štábu pluku. Krátko zhodnotia uplynulý deň a ujasnia si hlavné úlohy na nasledujúci deň. Takéto krátke „vyhodnotenie“ vnáša dobrú súhru medzi veliteľa a náčelníka štábu a umožňuje náčelníkovi štábu operatívne, bez dlhých prietahov riešiť rad otázok v priebehu nasledujúceho dňa v súlade so zámyslom veliteľa pluku.

Každý veliteľ pluku musí denne vyžadovať hlásenie o bojovom rozdelení a mať upresnené počty. Osvedčuje sa, aby u menej skúsených veliteľov tieto povinnosti

boli zapísané v osobnom pláne (aspoň prvý rok), dokiaľ sa táto denná činnosť nestane u veliteľa pluku návykom.

Úlohy, ktoré sa u veliteľa pluku pravidelne opakujú **každý týždeň**. Podľa plánu BPP si musí každý veliteľ pluku presne rozpracovať svoj osobný plán na nasledujúci týždeň. Pri čom nestačí, aby sa tento plán upresňoval len rámcovo, ale už veľmi konkrétne na dni a hodiny. Iba tak môže plne efektívne pracovať, nebude vo vleku diania u pluku, ale pluk sa bude riadiť úlohami, ktoré on ako ústredná osoba považuje za najdôležitejšie. Preto treba, aby každý týždeň, spravidla k jeho konci, veliteľ pluku mal krátku vyhodnocovaciu poradu s NS, ZV pre bojovú prípravu a ZVP. Porada nesmie byť dlhá, ale veľmi vecná s cieľom ujasnenia si jednotného úsilia pri plnení úloh nasledujúceho týždňa. Treba vidieť, že pluk je veľmi živý organizmus, kde je rozhodujúca každodenná práca. Tedy nemôžeme túto prácu riadiť bez operatívnej pružnej činnosti a zladenej jednotným zámyslom.

Veliteľ pluku musí každý týždeň aspoň jedenkrát osobne preveriť výkon dozornej a strážnej služby a získať osobný prehľad o živote jednotiek po skončení zamestnania.

Musí sa zúčastniť niektorého zamestnania v rote a osobne viesť alebo riadiť niektoré dôležité zamestnanie alebo inštrukčno-metodické zamestnanie.

V každom týždni musí počítať s časovou zálohou (aspoň pol pracovného dňa) na plnenie nepredvídaných úloh.

**Každých 14 dní** by mal veliteľ pluku plánovať jeden poľdeň na riešenie problémov a otázok so zástupcami a náčelníkmi druhov vojsk. Každý z týchto funkcionárov odpovedá veliteľovi útvaru za určitý úsek. V priebehu 14 dní sa spravidla pozbiera rad problémov, ktoré musí riešiť veliteľ pluku. Keď zástupcovia a náčelníci druhov vojsk dopredu vedia, že jedenkrát za 14 dní v stanovenú dobu sa stretnú individuálne s veliteľom pluku a budú môcť v pokoji riešiť vzniknulé problémy, má to dve dobré stránky. Nechodia za veliteľom pluku s každou malíčkou ihneď a každý deň a vnáša sa i do ich práce istota a samostatnosť. Veliteľ pluku tiež neúlohuje týchto funkcionárov podľa toho, ako ho kedy napadne, ale okrem otázok, ktoré nestrpia odkladu, rieši problémy daného úseku jedenkrát za 14 dní a môže pri tom i krátko hodnotiť plnenie predchádzajúcich úloh. Keď nie je prítomný veliteľ pluku, túto činnosť by mal vykonávať ním určený zástupca a po

príchode veliteľa pluku ho súhrnne informovať o prejednávanych otázkach.

Jedenkrát za 14 dní musí byť veliteľ pluku u niektorého veliteľa práporu na jeho pracovisku a na mieste riešiť otázky organizátorskej a riadiacej práce a bojovej a politickej prípravy. Pobyt u veliteľa práporu musí byť cieľavedomý. Môže byť zameraný na rôzne otázky, napr. na prípravu dôležitého zamestnania, ktoré bude veliteľ práporu riadiť, na prípravu rozboru disciplíny, na prípravu vydávania úloh veliteľom rôt a pod. Môže to byť účasť veliteľa pluku i na porade veliteľa práporu so zástupcami na vyhodnotení úloh BPP, na rozbor disciplíny, atď. Pri tejto príležitosti veliteľ pluku musí aktívne pomôcť veliteľovi práporu v riešení problémov a súčasne poznávať veliteľa práporu a život na tomto stupni velenia.

Jedenkrát za 14 dní veliteľ pluku zkontroluje hlavné zariadenie učebne výcvikovej základni a preverí niektoré z najdôležitejších prvkov denného poriadku (rozvod do zamestnania, vyhlásenie rozkazu, večierku, bojové rozdelenie u roty a pod.).

Najmenej jedenkrát za 14 dní osobne kontroluje u jedného práporu alebo rotu niektorý z druhov techniky, výzbroje alebo vozidiel.

**Každý mesiac** veliteľ pluku vyhodnocuje splnenie úloh, pričom zhodnotí, čo sa nepodarilo splniť a prečo. Závery z takéhoto osobného hodnotenia vlastnej práce sú podkladom pre veliteľa k plánovaniu činnosti na nasledujúci mesiac.

V súlade s plánom BPP, každý mesiac riadi veliteľ pluku poradu so zástupcami a veliteľmi práporov, na ktorej krátko zhodnotí plnenie a vydá nové úlohy pre plánovanie BPP na nasledujúci mesiac. Bez tejto pravidelnej mesačnej činnosti sa nedosiahne jednotného úsilia a cieľavedomosti. Iba na základe takejto porady môže potom náčelník štábu v súlade so Vševojsk-7-1 vecne a cieľavedome riadiť plánovanie BPP u práporov.

Každý mesiac aspoň jedenkrát musí veliteľ pluku, keď nie je sám veliteľom posádky, stretnúť sa s veliteľom posádky a prerokovať s ním poznatky života vojsk v posádke.

Takisto aspoň jedenkrát v mesiaci by sa mal veliteľ pluku stretnúť s výborom Socialistického zväzu mládeže a spolu s ním riešiť aktivitu a činnosť organizácie u útvaru.

Nesmie zabudnúť ani na samostatné štúdium, ktorému by mal venovať aspoň jeden deň.

Podľa času a plnenia úloh bojovej a politickej prípravy najmenej 1 až 2krát

za obdobie by sa mal veliteľ pluku stretnúť s funkcionármi stranických a štátnych orgánov posádky (OV KSS, ONV, MsNV a pod.).

Takéto pravidelné rozplánovanie práce veliteľa pluku na deň, týždeň, mesiac a obdobie vytvára možnosť cieľavedomej práce a zabraňuje tomu, aby sa veliteľ pluku dostal do vleku udalostí a života útvaru.

Z tohoto výpočtu úloh vidíme, že funkčné povinnosti i celková riadiaca činnosť veliteľa pluku je rozložená rovnomerne na celý mesiac a ani jedna otázka z hlavných oblastí jeho činnosti nie je opomenutá. Považujeme za správne, aby väčšinu prác, vykonávanú v kancelárii, veliteľ pluku plánoval na druhú polovicu dňa. Po rozplánovaní úloh zistíme, že desať dní z dopoludňajšej pracovnej doby nie je naplnené „žiadanou činnosťou“ a z nich 5 dní okrem pravidelnej dennej činnosti je tiež „voľných“. Toto je stav, keď pluk nemá väčšie cvičenie, zhromaždenie, alebo keď veliteľ pluku nie je na inej akcii mimo útvar.

Keď veliteľ pluku podobným spôsobom bude plánovať svoju činnosť, môže mať časovú rezervu pre plnenie neplánovaných a ďalších úloh. Ide však o to, aby zástupcovia a štáb vedeli, čo kedy a kde chce veliteľ robiť. Zvlášť dôležité je, aby si veliteľ pluku pred poradou so zástupcami sám ujasnil úlohy nasledujúceho mesiaca a zhodnotil splnenie úloh daného mesiaca.

Môžu vzniknúť námietky, že sa neoplatí takto plánovať, lebo sa plán rovnako naruší. Táto námietka je nesprávna, pretože rad úloh, ktoré nemôže veliteľ z rôznych príčin splniť, môžu splniť zástupcovia, zvlášť náčelník štábu, ktorý je jeho prvým zástupcom.

Takýmto spôsobom iba vopred dobre premyslený plán môže zabezpečiť plnenie úloh nezávisle na tom, či sa občas naruší alebo nie. Na základe toho môže veliteľ pluku vyžadovať efektívne osobné plánovanie i od svojich podriadených. Musí si uvedomiť, že základom všetkej ostanej činnosti musí byť práve **dobre premyslený osobný plán, vychádzajúci z úloh bojovej a mobilizačnej pohotovosti a bojovej a politickej prípravy.**

. . .

I keď osobný plán je základom pre ostatnú činnosť veliteľa, súčasne treba vidieť, že úlohy môžu byť splnené iba aktívnou, iniciatívnou a konkrétnou prácou. Veliteľ pluku túto konkrétnu prácu, vzhľadom k šírke a rôznorodosti oblasti

bojovej a politickej prípravy i celkového života útvaru, nemôže zvládnuť sám. Musí vedieť správne riadiť svojich zástupcov a veliteľov práporov a cez nich ovplyvňovať prácu štábov a všetkých príslušníkov veliteľského zboru v intenciách jednotného cieľa a úsilia. V tejto činnosti veliteľa pluku veľmi dôležitým momentom je systém riadenia a úlohovania zástupcov a veliteľov práporov, ako i využívanie kolektívneho rozumu podriadených k nachádzaniu najlepších rozhodnutí. Často sa stáva zvlášť u mladých veliteľov plukov, že takýto systém nemajú vypracovaný a riadenie i úlohovanie zástupcov je živelné, neusporiadané a necieľavedomé. U takého útvaru potom nie je jednotné úsilie a dochádza, ako sa hovorí, často k „zmätkom“, nervozite, narušovaniu vzťahov a pod. Spôsob riadenia priamych podriadených musí byť na jednej strane centralizovaný na zabezpečenie jednotného úsilia pri plnení hlavných úloh daného mesiaca alebo obdobia a na druhej strane musí dať podriadeným dostatočný priestor pre samostatnú tvorbu a iniciatívnu prácu pri realizácii určených hlavných úloh. Z hľadiska časového musí byť systém práce veliteľa perspektívny, ale súčasne musí zabezpečovať včasnú vzájomnú informáciu, aby analýza splnených úloh a príprava spôsobu plnenia nastávajúcích úloh boli v dostatočnom predstihu.

Na základe zásad, o ktorých som hovoril, rozoberieme formy i obsah osobného styku s hlavnými funkcionármi pluku.

Skúsenosti ukazujú, že najosvedčenejšími formami sú:

- pravidelné porady so zástupcami,
- pravidelné porady s veliteľmi práporov (niekedy spolu so zástupcami),
- pravidelný osobný individuálny styk so zástupcami a veliteľmi práporov,
- pravidelné rozborý v celých kolektívoch štábov a veliteľov.

Tieto formy nemôžu byť živelné, nesmú byť časté (nesmú odrhovať ľudí od práce) a nesmú byť zriedkavé (musia zabezpečiť predstih).

Najvhodnejším sa javí toto časové rozdelenie:

- pravidelné porady so zástupcami — jedenkrát v mesiaci (spravidla v poslednej dekáde),
- pravidelné porady s veliteľmi práporov — jedenkrát v mesiaci (spravidla po porade so zástupcami),
- pravidelný osobný individuálny styk so zástupcami — jedenkrát za 14 dní (keď sa nemusí riešiť niektorá neodkladná čiastková otázka),

— pravidelný osobný individuálny styk s veliteľmi práporov na ich pracovisku podľa osobného plánu veliteľa pluku — aspoň jedenkrát za mesiac u každého práporu,

— pravidelné rozborý v súlade s predpisom VŠeob-7-1.

Tieto porady a individuálne stretnutia musia mať vždy dopredu stanovený konkrétny cieľ i obsah a nesmú časove trvať dlho. Obsah porad so zástupcami musí vychádzať z hlavných úloh bojovej a politickej prípravy daného mesiaca alebo obdobia. Porady by nemali presahovať dobu 2—3 hodín a individuálne stretnutia 15—30 minút.

Hlavné otázky porady môžeme určiť s predstihom, na základe hlavných úloh, na obdobie a na každý mesiac. Napr. vie sa dopredu, že v januári daného obdobia budú výročné členské schôdze ZO KSČ, vo februári konferencie SZM, v marci rotné taktické cvičenia s bojovou streľbou, v apríli nastupujú nováčkovia, v marci a apríli je prechod techniky na letnú prevádzku, atď. Veliteľ pluku už vopred môže napr. stanoviť, že ZVP pluku pripraví v novembri na poradu so zástupcami prejednanie zabezpečenia výročných členských schôdzí základných organizácií KSČ, alebo zástupca pre bojovú prípravu už v januári pripraví na poradu zástupcov prejednanie zabezpečenia rotných taktických cvičení s bojovou streľbou, atď.

Z toho vyplýva, že jedným z bodov porady veliteľa pluku so zástupcami musí byť príprava a zabezpečenie splnenia hlavných úloh nasledujúcich mesiacov s dostatočným predstihom. Aby prejednanie takého hlavného bodu nebolo živelné, musí sa na to pripraviť osobne veliteľ pluku, všetci zástupcovia, ale hlavne ten zástupca, ktorý nesie osobnú zodpovednosť za danú oblasť.

Program a obsah porad so zástupcami môže byť takýto:

1. Krátke hlásenie o plnení úloh v zverenom úseku za uplynulý mesiac.

Prípravia zástupcovia v trvaní do 10 minút;

2. Opatrenia k splneniu niektorých hlavných úloh v nasledujúcom mesiaci (môže to byť 1—2 úlohy z oblasti bojovej pohotovosti, techniky, bojovej a politickej prípravy, tylu a pod.).

Prípraví vždy ten zástupca, ktorý je hlavným nositeľom úlohy do 10 min.;

Prejednanie predložených

opatrení do 20 min.;

Záver veliteľa pluku do 5 min.;

3. Hlavné úlohy práce štábov v nasledujúcom mesiaci a úlohy pre veliteľov

práporov v oblasti bojovej pohotovosti  
i bojovej politickej prípravy.

Pripraviť NŠ pluku do 10 min.;

Prejednanie predloženého  
zámyslu do 20 min.;

Záver veliteľa útvaru do 5 min.;

4. Rôzne do 30 min.;

5. Vyhodnotenie práce zástupcov pri  
plnení úloh za uplynulý mesiac.

Pripraviť veliteľ pluku do 15 min.;

Stejným spôsobom môže veliteľ pluku  
usmerniť pravidelné individuálne stretnu-  
tie so zástupcami v priebehu mesiaca,  
v ktorom každý zástupca hlási, ako boli  
splnené úlohy vo zverenej oblasti za u-  
plynulých 14 dní (alebo uplynulé týždne)  
daného mesiaca a ako budú splnené ešte  
zbývajúce úlohy do konca mesiaca.

Veliteľ pluku v mesiaci jedenkrát na  
porade so zástupcami, jedenkrát na po-  
rade s veliteľmi práporov a jedenkrát  
individuálne so zástupcami a náčelníkmi  
druhov vojsk priamo ovplyvňuje plnenie  
úloh vo všetkých oblastiach výchovy a prí-  
pravy jednotlivcov útvaru. K tomu využíva  
osobné poznatky a poznatky celého ko-  
lektívu štábu i podriadených veliteľov  
práporov. Z hľadiska časového spotrebuje  
na túto činnosť trikrát po 2—3 hodiny,  
tedy 6—9 hodín v mesiaci. Týmto systé-  
mom predchádza tomu, čo sa často stáva  
u pluku, že sa velitelia a zástupcovia  
neplánovite zvolávajú a odtrhujú od svo-  
jej práce. Samozrejme, že čiastkové upre-  
šňovanie a riadenie bojovej a politickej  
prípravy uskutočňuje veliteľ pluku osobne  
denne podľa potreby.

\* \* \*

Veľmi dôležitou náplňou práce velite-  
ľa pluku sú jeho povinnosti smerom  
k ideovo-výchovnej práci, upevňovaniu  
morálneho a politického stavu, výchove  
a príprave kádrov a mobilizácii ľudí  
k aktivite a iniciatíve. Tieto úlohy má  
priamo zakotvené vo svojich funkčných  
povinnostiach.

Považujem za správne zdôrazniť také  
opatrenia, ako je účasť na niektorých  
schôdzach výboru straníckej organizácie,  
stretnutie s výborom SZM, pravidelné  
ovplyvňovanie a hodnotenie socialistické-  
ho súťaženia, pravidelné stretnutie veli-  
teľa pluku s agitáčne propagačným ko-  
lektívom útvaru, prípadne s agitátormi  
v rotách a práporoch a pravidelné stretnu-  
tie s miestnymi straníckymi a štátnymi  
funkcionármi.

Zvláštny význam má vplyv veliteľa ú-  
tvaru na morálny a politický stav, disci-

plínu a rozvoj, aktivity a iniciatívy cestou  
SZM. Táto organizácia je najmasovejšia  
u útvaru, a teda môže i najaktívnejšie  
pôsobiť v uvedených smeroch. Stretnutie  
veliteľa pluku s výborom SZM aspoň je-  
denkrát za mesiac je preto veľmi potreb-  
né. Na toto stretnutie veliteľ pluku sa  
musí vždy dobre pripraviť. K tomu využí-  
va svoje osobné poznatky, poznatky zo  
straníckej organizácie i poznatky od ZVP  
a ostatných zástupcov.

Veliteľ pluku na výbore SZM by mal  
veľmi konkrétne po jednotkách a po hlav-  
ných zamestnaniach zhodnotiť morálny a  
politický stav, disciplínu a výsledky bojo-  
vej a politickej prípravy v pluku. Ďalej  
musí zdôrazniť úlohy nastávajúceho me-  
siaca v hlavných oblastiach života útvaru  
a navrhnuť výboru SZM problémy alebo  
otázky, na ktoré sa musí SZM zamerať  
v budúcich dňoch. Potom v diskusii s člen-  
mi výboru dosiahnuť spoločného postupu  
v ďalšej práci.

Záverom by malo vyplynúť, akými  
formami SZM bude v nasledujúcom me-  
siaci pracovať a ako budú zo strany veli-  
teľov a štábov vytvárané podmienky pre  
kvalitnú činnosť tejto masovej organizá-  
cie útvaru. Skúsenosti ukazujú, že podob-  
ná forma i obsah práce veliteľa pluku má  
veľký efekt v dosiahnutí rozvoja a inicia-  
tívy príslušníkov jednotiek.

V svojej činnosti veliteľ pluku nesmie  
podceňovať otázku materiálneho zabezpeč-  
nia života príslušníkov pluku. Táto povin-  
nosť musí byť usmernená na dva hlavné  
problémy. Na materiálne podmienky ži-  
vota veliteľského zboru, hlavne mladých  
dôstojníkov, ktorí sú slobodní alebo ne-  
žijú v posádke s rodinami, a na materiá-  
lne podmienky života vojakov v čatách a  
rotách. Mnohí velitelia plukov podceňujú  
zvlášť starostlivosť o podmienky života  
mladých dôstojníkov žijúcich na slobod-  
dárni alebo v podnájmu. Veliteľ pluku by  
mal aspoň raz za obdobie navštíviť uby-  
tovňu slobodných dôstojníkov a prehliad-  
núť každú izbu. Výsledkom takejto pre-  
hliadky môže byť odstránenie mnohých  
závad na ubytovni na jednej strane a po-  
znávanie mladých dôstojníkov i v ich sú-  
kromí na strane druhej. Oba hľadiská sa  
potom kladne odrazia vo výchove mladých  
veliteľov a v ich vzťahu k povinnostiam  
u pluku.

Podobne nemôže veliteľ pluku chodiť  
so „zavretými“ očami po rajonoch a uby-  
tovacích priestoroch útvaru. Systematické  
a náročné riešenie problémov ubytovania  
a podmienok života vojakov má veľmi  
kladný vplyv na výsledky v bojovej a po-  
litickej príprave v rotách a práporoch.